

20 N

OBEEIX
NACIONALITZACIÓ DE LA BANCA!
I VOTA ANTICAPITALISTES

revolta global
 esquerra anticapitalista
 LI 113
 entlutta.org | socialinternacionalista.org
 revoltaglobal.cat

OBEEIX
EL SEU DEUTE NO EL PAGUEM
I VOTA ANTICAPITALISTES

revolta global
 esquerra anticapitalista
 LI 113
 entlutta.org | socialinternacionalista.org
 revoltaglobal.cat

OBEEIX

OBEEIX
...A LES RETALLADES! MOBILITZA'T!
I VOTA ANTICAPITALISTES

revolta global
 esquerra anticapitalista
 LI 113
 entlutta.org | socialinternacionalista.org
 revoltaglobal.cat

OBEEIX
...AL RÈGIM! AUTODETERMINACIÓ!
I VOTA ANTICAPITALISTES

revolta global
 esquerra anticapitalista
 LI 113
 entlutta.org | socialinternacionalista.org

En resposta a
Revolta Global/Izquierda Anticapitalista (1)

20N: Sense candidatura de Des de Baix. Un pas enrere

El 20 de novembre hi ha les eleccions generals. Malgrat tots els intents des de Lluita Internacionalista i altres per a que Des de Baix fos present, finalment Revolta Global decideix presentar candidatura amb les seves senyes d'identitat.

Nosaltres proposàvem candidatures en un marc unitari com és Des de Baix, cercar ampliar-ho més, cap a l'esquerra independentista que també es reclama de l'anticapitalisme, cap a moviments municipalistes com les CAV que formen part del mateix espai, cap a joves, sindicalistes, treballadores/es que no es troben en cap partit. Cal agrupar les forces polítiques sense jerarquies ni imposicions d'unes sobre les altres, cal construir un espai en els que qui no estant organitzats també facin sentir la seva veu. L'acte de cloenda de campanya de DdB a les autonòmiques al Casinet d'Hostafrancs, amb més de 500 persones, i l'assemblea de balanç posterior, van demostrar que aquest espai existeix.

I buscar aquest reagrupament de forces que trenquen amb el capitalisme i amb un estat que nega el dret d'autodeterminació dels pobles, respon a una urgent necessitat davant una ofensiva brutal de les forces reaccionàries. Una necessitat de la lluita quotidiana, que també ha d'utilitzar les campanyes electorals per impulsar-la i donar-se a conèixer. Lluita Internacionalista ho vam intentar participant a Iniciativa Internacionalista i lluint sense èxit per què tingués continuïtat i no fos simplement una candidatura electoral més.

Davant el 20 N, Izquierda Anticapitalista feia una proposta «*Por una candidatura unitaria anticapitalista y alternativa: desde abajo y a la izquierda*» en què, després d'una sèrie de consideracions i una proposta de punts d'acord acabava dient: «*Izquierda Anticapitalista quiere debatir estas propuestas con organizaciones, plataformas y personas de la izquierda social y política. Pondremos todo de nuestra parte para que sea posible una candidatura unitaria anticapitalista y alternativa: desde abajo y a la izquierda.*»

Lluita Internacionalista va respondre positivament a principis d'agost (2), a la vegada demanàvem una reunió amb Izquierda Anticapitalista i, en coherència, la convocàvem urgent d'una reunió de Des de Baix. Uns dies més tard En Lluita contestava públicament també a IZAN en termes similars. La reunió estatal no va arribar mai, la de Des de Baix es va dilatar fins a setembre i la resposta de Revolta no es concreta finalment fins el 26 d'aquest mes, quan es comunica que han decidit impulsar una candidatura pròpia i descarten una candidatura unitària a Catalunya com era Des de Baix, limitant-se a oferir participar en les seves llistes fent esment entre parèntesi de les nostres sigles.

Argumenten que volien una proposta unificada estatal com IZAN/RG, però ens expliquen que a Euskalherria ni tan sols fan llistes; ens diuen que voldrien un Des de Baix estatal però resulta que allà on hi és es deixa caure. En la carta d'IZAN es reitera la voluntat de no imposar hegemonies, però es cau en la mateixa imposició que vam criticar a les CUP a Barcelona fa no gaires mesos, de no cercar marcs unitaris, on es reconeguin els components i de reivindicar l'esforç per construir una coalició de forces.

Aquesta decisió unilateral de Revolta suposa un pas enrere i ens col·loca en una difícil posició a l'hora d'encarar aquesta campanya electoral. Caldrà cercar la línia més activa per impulsar novament el reagrupament de forces a Catalunya, que per nosaltres continua sent Des de Baix .

4/10/2011

(1): <http://www.kaosenlared.net/noticia/20n-sense-candidatura-des-baix-pas-enrere>
(2) <http://www.kaosenlared.net/noticia/izquierda-anticapitalista-todos-revolucionarios-ante-elecciones>,

La nostra posició per l'acord (1)

Després de varies reunions entre les tres organitzacions, s'ha arribat a una acord per a la participació de En Lluita i Lluita Internacionalista a la candidatura «Anticapitalistes» de Revolta Global. A l'acord es determina que la candidatura a Catalunya funcionarà públicament com una coalició de les tres organitzacions amb criteris compartits.

Davant aquesta situació, des de Lluita Internacionalista volem dir:

1.- Aquest no era la nostra proposta per participar a les eleccions del 20N. Defensàvem una candidatura no referenciada a un partit, ni tan sols com una coalició de partits, sinó que anés més enllà. Volíem candidatures de DdB i si podia ser ampliat a noves forces i companys que no estan organitzats políticament. I seguirem defensant aquest projecte, també a la campanya electoral.

2.- Dit això, també hem de dir que l'acord de les tres organitzacions i el compromís d'una dinàmica de funcionament compartida, **permet seguir en el treball d'ajuntar forces utilitzant el marc de la campanya electoral. Lluita Internacionalista no som abstencionistes, és important que hi hagi una referència, el més unitària possible, de la lluita contra el capitalisme i per la llibertat dels pobles.**

11/10/11

(1) <http://www.kaosenlared.net/noticia/elecciones-20n-acord-entre-revolta-lluita-i-lluita-internacionalista>

Acord entre Revolta Global-Esquerra Anticapitalista, En Lluita i Lluita Internacionalista per a les eleccions del 20N

Revolta Global-Esquerra Anticapitalista, En Lluita i Lluita Internacionalista han acordat concórrer de forma conjunta a les properes eleccions generals del 20N, en el marc de la candidatura Anticapitalistes promoguda per Revolta Global-Esquerra Anticapitalista. La iniciativa compta també amb el suport i participació d'activistes socials independents.

La candidatura defensarà mesures de ruptura amb l'actual model polític i econòmic, com ara la nacionalització de la banca, la millora i defensa dels serveis públics front a les retallades i la privatització, el no pagament del deute públic, la reducció de la jornada laboral sense reducció de salari per a crear ocupació i repartir el treball domèstic i de cura, l'expropiació de sectors estratègics com l'energètic i la desprofessionalització de la política, així com el dret a l'autodeterminació i a decidir el propi destí de tots els pobles. Anticapitalistes intenta oferir una veu alternativa a les opcions polítiques tradicionals, lligada a les lluites socials i oposada a les polítiques que busquen que la crisi la paguem tots i totes.

Aquest dilluns dia 17 es presenten públicament els i les integrants de la llista, un cop ha finalitzat ja el procés de recollida d'aval per a poder-se presentar i franquejar el requisit antidemocràtic que estableix la Llei Electoral pel qual les formacions sense representació parlamentària han de buscar firmes pel valor del 0'1% del cens de cada província.

10/10/2011

<http://www.kaosenlared.net/noticia/acuerdo-entre-izquierda-anticapitalista-lucha-lucha-internacionalista->

Presentació dels avals i les llistes

La candidatura Anticapitalistes, de la qual LI forma part, juntament amb Revolta Global i En Lluita, va presentar el dilluns 17 d'octubre les candidatures de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona després d'haver obtingut els milers d'avals necessaris que la nova i antidemocràtica Llei Electoral exigeix per poder presentar una llista. Amb només quinze dies, i gràcies a la implicació i esforç de moltes persones que volen fer possible aquesta candidatura, hem aconseguit 7.568 signatures de suport a la província de Barcelona (la Llei en demanava 4028), 810 a Girona (en feien falta 500), 580 a Lleida (se'n demanaven 314), i 820 a Tarragona (se n'havien d'entregar 555).

La llista de la circumscripció de Barcelona està encapçalada per Esther Vivas de RG-IZAN, seguida d'Òscar Simón Bueno d'En Lluita, Josep Lluís del Alcazar per LI i l'històric dirigent camperol Pep Riera. Com la de Barcelona, les resta de circumscripcions estan encapçalades per companys i companyes de RG -Jordi Creus per Lleida, Vanessa Mercadal per Girona i Laura Palau per Tarragona. En el cas de Girona, Miquel Blanch ocupa el número 2, en nom del nostre partit.

El 24 de setembre les llistes eren oficialitzades i sortien al BOE. Havíem aconseguit passar l'antidemocràtic llistó que ens havia posat la reforma de la Llei electoral. Altres partits no ho van aconseguir. Les llistes d'electors/es, que sapiguem, ja ni ho van intentar ja que la reforma de la LOREG els obligava a aconseguir-ne 10 vegades més que als partits i coalicions, l'1%, o sigui que els esborrava de cop ja que per exemple a Barcelona els calien 40.280 signatures reunides en 20 dies! Per uns i altres, aquesta candidatura, i en concret els companys i companyes de LI dins d'elles, no deixaran de ser una veu de denúncia per a totes aquelles que s'han silenciats.

Qué defensem?

Des d'Anticapitalistes ens comprometem a lluitar per mesures urgents i alternatives contra la crisi

1. PER LA FI DELS PLANS D'AJUSTAMENT

Rebutgem els plans d'ajustament estructural dels governs espanyol i català, la UE, el BCE i l'FMI, que estan fent pagar la crisi a la gent de baix després de rescatar bancs i grans corporacions amb diners públics. **Expropiació del sistema bancari** i creació d'una **banca pública sota control social** per satisfer les necessitats bàsiques de la població.

No a la reforma laboral i a la precarietat del mercat de treball. Front l'atur i els ERO, prohibició dels acomiadaments objectius en empreses amb guanys. Obertura dels llibres de comptes. Responsabilitat patrimonial dels empresaris per fer front a les obligacions salarials. En cas d'acomiadaments nuls o improcedents, dret a la reincorporació.

35 hores sense reducció salarial, cap a les 30 hores setmanals. Repartiment igualitari del treball domèstic i de cura. **A feines de valor equivalent, mateixa remuneració.** SMI de 1.200 euros. Subsidi d'atur indefinit. **Derogació de la reforma de pensions.** Jubilació als 60 ANYS, equiparant les pensions mínimes a l'SMI. **Pla integral d'ocupació pública** en àmbits socialment necessaris, de cura i regeneració mediambiental. **Supressió de les ETT** i agències privades de col·locació.

2. EL DEUTE NO EL PAGUEM

Auditoria ciutadana del deute públic i privat. Declaració unilateral d'impagament després de culminar el procés d'auditoria. **Trencament del pacte de l'euro i derogació de la reforma constitucional** que atorga prioritat al pagament del deute. **Reforma fiscal progressiva** perquè pagui més qui més té. Abolició de les SICAV amb control previ de capitals per evitar la seva fugida. **Fiscalitat ecològica**, introducció d'una taxa sobre l'emissió de gasos d'efecte hivernacle. **Fiscalitat sobre les transaccions internacionals.** Abolició dels paradisos fiscals.

3. STOP RETALLADES I DESNONAMENTS, SERVEIS SOCIALS 100% PÚBLICS

Diners públics per als serveis públics. Supressió progressiva dels concerts. **Educació pública, laica, universal i gratuïta**, des de 0-3 anys fins a la universitat. Cap a una xarxa única de centres educatius de titularitat i gestió pública. **Derogació de la LOU i paralització de l'estratègia Universitat 2015.**

Sanitat de titularitat i gestió públiques. Ni copagament, ni retallades.

Paralització dels desnonaments per motius econòmics. Creació d'un parc públic d'habitatge de lloguer social (no su-

perior al 20% del salari), a partir de l'expropiació dels d'habitatges buits en mans de la banca. Moratòria immobiliària. Derogació del Decret Boyer i la LAU i prohibició de venda de sòl públic. VPO de lloguer. Dació en pagament retroactiva voluntària. **Despenalització de l'okupació.**

4. PER UN MODEL SOCIAL I ECONÒMIC SOSTENIBLE

Per un altre model energètic. Contra el canvi climàtic, reducció immediata d'emissió de gasos d'efecte hivernacle. Substitució del petroli, gas, carbó i nuclears per fonts d'energia netes, renovables i gestionades democràticament. **Inversió pública massiva en energies renovables. Expropiació i nacionalització del sector energètic.** Tancament de les nuclears. Ni agrocarburs, ni especulació amb aliments. **Contra les privatitzacions, propietat i gestió pública i democràtica dels recursos naturals.** Protecció dels hàbitats per garantir la biodiversitat i l'accés de les classes populars a un medi ambient saludable.

Mobilitat sostenible de persones i mercaderies. Optem pels models no contaminants: bicicleta, transport públic col·lectiu, ferrocarril... Moratòria de les noves infraestructures que destrueixen el territori: viàries, portuàries, aeroportuàries i ferroviàries d'alta velocitat

5. PER UN MÓN RURAL VIU

Per una **reforma agrària radical**, que expropiï els latifundistes sense indemnització. Creació d'un banc de terres i llavors de titularitat pública. **No als transgènics.** Fi del monopoli de les grans multinacionals en la producció, la distribució i el consum d'aliments, tot afavorint i incentivant la producció agroecològica i artesana. No a la Política Agrícola Comunitària (PAC). Defensa de la **sobirania alimentària**, així com dels circuits curts de comercialització (grups i cooperatives de consum agroecològic, mercats pagesos, etc). Combatre l'especulació alimentària. **No al maltractament animal.**

6. PER UNS MITJANS DE COMUNICACIÓ DEMOCRÀTICS I UNA CULTURA DESMERCANTILITZADA

Llei de mitjans de comunicació que afavoreixi el seu control democràtic. Defensa i extensió dels mitjans informatius alternatius d'iniciativa social. Accés universal a serveis d'Internet de qualitat. **Software lliure.** Fi de les patents i lliure intercanvi de productes culturals. Xarxes socials no comercials. **Derogació de la llei Sinde. Ni Sgae, ni cànon digital:** desenvolupament d'entitats públiques de gestió de drets. **Xarxa oberta de centres socials públics i autogestionats.**

7. PER L'ALLIBERAMENT SEXUAL I EL DRET AL PROPI COS

Avortament lliure i gratuït a la sanitat pública. Prestacions sanitàries públiques per a la maternitat i reproducció assistida sense límit d'edat, territori, orientació sexual o model familiar. Educació sexual i afectiva en tots els nivells educatius. Anticonceptius lliures i gratuïts. **Despatologització de la transsexualitat.** Ens oposem a qualsevol mena de discriminació social o laboral dels col·lectius LGTBQI i a les visions reaccionàries sobre la família. Volem una política amb mitjans reals per combatre la violència de gènere que superi els límits de la legislació actual.

8. DEMOCRÀCIA RADICAL JA !

Per una altra política i una altra forma de fer-la. Cap a una democràcia radical, republicana, participativa, deliberativa i amb capacitat de **decidir** en tot allò relacionat amb les necessitats i drets fonamentals. Regulació àmplia i flexible de les ILP i dels referèndums d'iniciativa ciutadana sobre qualsevol matèria. **Pressupostos participatius vinculants.** Fi de la impunitat de polítics i empresaris corruptes. **Contra la professionalització de la política:** caràcter rotatiu i revocable dels càrrecs, limitació a no més de dos mandats, i salaris no superiors al sou mitjà dels empleats públics.

Dret de ciutadania basat en el veïnatge i que no discrimini ningú pel seu origen. **Derogació de la llei d'estrangeria.** Tancament dels «centres d'internament per a estrangers» (CIE) i fi de l'assetjament institucional a les persones immigrades. Cap espai per a la xenofòbia i el feixisme.

Derogació de la legislació «antiterrorista», de la Llei de partits i dissolució de l'Audiència Nacional.

Reforma de la llei electoral, respectant criteris de proporcionalitat i diversitat territorial i nacional. Dret de vot als 16 anys.

9. PER L'OBERTURA D'UN NOU PROCÉS CONSTITUENT: DRET A L'AUTODETERMINACIÓ DELS POBLES

Ruptura amb el règim monàrquic sorgit de la transició i consagrat per la Constitució de 1978. **Estat laic:** anul·lació del Concordat amb el Vaticà i supressió dels privilegis de què gaudeix la jerarquia catòlica.

Defensem l'**exercici del dret d'autodeterminació** dels Països Catalans amb l'objectiu d'assolir una **República Catalana** que pugui decidir lliurement els vincles que vol establir amb la resta de pobles ibèrics i d'Europa.*)

Derogació de la Llei d'amnistia de 1977 que assimilà víctimes i botxins de la dictadura. Per una **nova llei de la memòria** que reconegui com a imprescriptibles els crims del franquisme i elimini la seva simbologia en tot l'estat espanyol.

Solidaritat amb el dret de decidir del poble d'Euskal Herria. Apropament dels presos d'ETA al País Basc, política de reinserció i reconeixement de totes les víctimes.

10. PER UN NOU INTERNACIONALISME

Solidaritat amb les revolucions de Nord d'Àfrica i el Pròxim Orient. Fora el règim sirià: aturem la massacre. Ni intervenció de l'OTAN a Líbia, ni cap altra ingerència de l'imperialisme. Fem costat al poble palestí: no a l'ocupació israeliana. Boicot i trencament de relacions amb l'Estat sionista. Fi immediat del bloqueig de Gaza. Amb la lluita amazigh i pel dret d'autodeterminació del poble saharauí.

Contra la UE, l'Europa del Capital, solidaritat amb els treballadors en lluita contra els plans d'austeritat. Suport a la classe treballadora grega contra els dictats de la UE, l'FMI i el BCE.

Solidaritat amb els pobles en lluita d'Amèrica Llatina.

Per la retirada de les tropes espanyoles del Líban, Afganistan i Líbia. Devolució de Ceuta i Melilla .

Dissolució de l'OTAN i desmantellament de les bases militars americanes a l'Estat espanyol. Abolició del deute extern i restitució del deute ecològic als països del Sud. No a la política imperialista de las multinacionals catalanes i espanyoles als països del Sud.

(*) **En el programa estatal en aquest punt es diu: Reconeixement del dret d'autodeterminació, inclòs el dret a la independència, dels pobles de l'estat espanyol.** Dins d'aquest procés, seria desitjable avançar cap una nova relació basada en un **federalisme republicà, laic, plurinacional, pluricultural, plurilingüístic i solidari,** construït pels pobles.

Prohibició d'acomiadaments

El 29 d'octubre a Madrid i a Barcelona es van celebrar les Jornades Programàtiques. Amb les resolucions de les comissions, es van reunir representants de RG-IZAN, LI i EL i es va consensuar el programa. Hi havia diferències, però totes van ser salvables excepte una, que sense ser de principis, limita el programa acordat per DdB que prohibia els acomiadaments. Ara, RG-IZAN, no va acceptar aquesta formulació i, recolzant-se en els acords de Madrid i les seves posicions partidàries, va forçar la «prohibició dels acomiadaments objectius en empreses amb beneficis». Vam polemitzar llargament, i tal com els vam dir, ho seguim fent públicament:

1. El Decret-llei 10/2010, de 16 de juny, de mesures urgents per a la reforma del mercat de treball, amplia les causes de l'acomiadament objectiu (indemnització de 20 dies per any treballat) a les empreses a les quals els disminueixen els beneficis. Això és un crim i per descomptat cal combatre-ho.

2. Només que reduir-ho a això, quan dels 5 milions d'aturats/des, 3/4 parts procedeixen de pimes, la majoria amb pèrdues perquè les empreses grans s'han reduït o han tancat, és deixar fora del programa les necessitats de la majoria de treballadors i treballadores.

3. A més, abans que s'aprovés la mesura que empreses amb beneficis poguessin acomiadar per causa objectiva, ja hi havia 4,5 milions d'aturats/des. I això per dues raons: a) que les grans multinacionals maquillen els comptes per aparèixer quan els convé amb números vermells; b) que la majoria d'EROs d'extinció de contracte a les grans empreses no es van arribar a executar perquè les direccions de CCOO i UGT van signar preacords per substituir acomiadaments per baixes incentivades voluntàries i amortització de llocs de treball per jubilacions; c) els acomiadaments a les pimes que en depenien es van produir en cascada. I la conseqüència immediata va ser sagnia de llocs de treball i substitució d'uns per altres de precaris mal pagats.

Per defensar la consigna van dir que era més «realista». Però no és realista -com es veu en els apartats anteriors- fer creure que aquesta consigna resoldrà la pèrdua de llocs de treball: un càncer no es guareix amb aspirina, encara que al pacient s'alegraria que la seva cura fos així de simple. Tal com deia el programa de DdB, el que respon a les necessitats és «Prohibició d'acomiadaments», i com diem al programa de LI, cal imposar la nacionalització sense indemnització de l'empresa que ho faci, començant per les grans.

Problemes de reorganització

La situació política i la tendència a reagrupar

La urgència per conformar un pol de referència de l'esquerra revolucionària sorgeix de la necessitat política. L'ofensiva capitalista és brutal sobre els treballadors/es, la resistència obliga i impulsa la unitat en un sentit defensiu. La falta d'un discurs creïble i amb suficient entitat per ser un pol d'atracció amb propostes clarament anticapitalistes es converteix en una necessitat absoluta davant l'aclaparador discurs únic de la dreta, la socialdemocràcia i els dirigents sindicals majoritaris que davant de les mesures capitalistes no s'hi pot fer pràcticament res.

Hi ha grups d'aquest sector de l'esquerra que, impressionats per l'abast del 15M, diuen que la revolució ja està començant, l'*Spanish Revolution*, comparant-la amb els processos que van acabar amb els règims de Tunísia, Egipte o Líbia. Però la situació està determinada per una dreta, més dreta que la socialdemòcrata, que es prepara per arribar al poder, mentre una extrema dreta avança en la seva reorganització. És molt important que, davant la brutalitat de la crisi, sectors de joventut s'obrin al debat i l'acció política i que comptin amb les simpaties d'amplis sectors obrers i de classes mitjanes, però la realitat està encara lluny d'un canvi revolucionari. I si la finalitat és una espècie d'autoanimar-nos, això serveix de poc. Els diumenges centenars de milers s'indignen a les marxes multitudinàries, però els dilluns, quan aquests/es «indignades» arriben al seu centre de treball, apareix el fantasma de la por de perdre el lloc de treball, la referència d'uns sindicats majoritaris amb el discurs del conformisme i que no hi ha res a fer davant el dictat del capital que segueix controlant la majoria de centres de treball.

Un partit front o un front de partits... i més

Amb la sensació de perill i debilitat que sent en les seves carns la classe obrera les tendències a reagrupar les forces és notable, de manera que l'esforç per reagrupar té un

plus, a part que aquest reagrupament ha de permetre l'entrada de molts/es que no estan organitzats/des. A aquest reflex responen tots els grups de l'esquerra revolucionària/alternativa i tots parlen d'agrupacions, fronts, unitat... però s'aconsegueix avançar molt poc.

Fins ara hi ha dos tipus d'agrupaments que s'han aplicat: el dels partits front i els fronts de partits. El més conegut dels primers és l'actual Nou Partit Anticapitalista francès. Són partits que contenen en el seu si diverses agrupacions polítiques que s'expressen quotidianament en tendències o fraccions. La qüestió és que quan la disgregació és gran, els perfils estan molt definits, i no hi ha un procés anterior de participació comuna en lluites que permeti reavaluar les diferències a la calor de la lluita de classes, el procés es torna molt difícil. Les diferències polítiques i

significatives. Per exemple, les que separen Revolta Global-IZAN de Lluita Internacionalista. El pes dels i les treballadores en la construcció del partit, la importància de la feina sindical, una posició nítida no només «anticapitalista» sinó en positiu pel socialisme i per un control estatal dels mitjans de producció sota control obrer... Aquestes diferències importants que motiven a seguir defensant el nostre projecte organitzadament, com a partit, no poden tanmateix absolutitzar-se en la situació de la lluita de classes que hem descrit més amunt. D'una banda perquè tenim consciència tant de les nostres limitacions com de les dels altres i d'aquesta necessitat objectiva de reagrupament; de l'altra perquè moltes de les diferències poden no ser imminents i això és el que permet que, sense oportunismes, creiem que podem fer un camí juntes amb Revolta, En Lluita, CR, RR, i fins i tot

programàtiques s'exacerben en els debats interns i es produeixen esclats com els esdevinguts a l'NPA francès. Els segon, els fronts de partits, encaren un procés més lent: partint del reconeixement mutu de les diferències i encarant els compromisos sobre la base de les coincidències per intervenir en la lluita de classes, afronten lleialment els debats de les diferències sense la pressió d'una estructura partidària superior.

Les diferències que avui separen els diferents grups de vegades són

sectors nacionalistes d'esquerres.

Per això creiem que donada la dispersió de grups amb identificacions diferenciades, en un moment en el qual nous sectors són cridats a la lluita, però que aquesta encara no s'ha desencadenat de manera decidida en el moviment obrer, el «front de partits i més», és el que més respon a la situació.

Un «front de partits i més», perquè els grups de l'esquerra alternativa/revolucionària, fins i tot els més grans, no poden enquadrar el moviment que avui s'engega.

de l'esquerra revolucionària

Aquest «i més» ha de ser la possibilitat que joves o treballadors/es que, o s'incorporen a la lluita o vénen d'experiències molt dures amb l'estalinisme, trobin un espai obert en què puguin discutir i participar d'alguna manera en la presa de decisions.

La resposta dels grups de l'esquerra revolucionària

Aquesta va ser la nostra proposta inicial a Revolta, Corrent Roig, En Lluita i Endavant l'estiu del 2010, que va culminar amb algunes d'aquestes forces en la constitució de «Des de Baix». Ha funcionat molt parcialment i, contra el que dèiem, particularment en període electoral. Sobre això ja hem escrit en anteriors diaris de Lluita Internacionalista. Però fins i tot amb totes aquestes debilitats allà on s'ha desenvolupat demostra la seva capacitat d'organització. Cal que les principals forces que la composem ens ho creguem i estirem ben fort d'això.

Però la temptació de tancar aquesta perspectiva i prioritzar el projecte propi, com més gran és el grup major és la temptació, ¿per què haver de compartir, tan dur com es fa sovint haver d'anar discutint acords amb altres, si realment podem tenir-ho tot nosaltres? Bé, aquest és el pragmatisme d'alguns que duu al sectarisme amb altres grups. Què va passar amb Corrent Roig, amb Esquerra Castellana, amb Esquerra Anticapitalista? Tots a la seva manera criden a la unitat, al capdavant, com ho fa En Lluita o nosaltres, però quins passos concrets han fet per concretar aquesta unitat, quants sectarismes i històries passades s'han deixat de banda per engegar un front que seria un important pol de referència? Pocs i en algun cas cap.

I no obstant això, aquesta segueix essent la necessitat, i no fer-ho no facilita la possibilitat que en la dura lluita defensiva de la classe que tots i totes sabem que és necessària, l'esquerra revolucionària pugui aparèixer com a alternativa. Per això cal revertir la dinàmica actual i prendre la decisió més oberta per combatre juntes sobre punts mínims però clars. Una opció que ha de crear un espai de debat del que són diferències, sense amagar-les ni minimitzar-les, una realitat plural entre partits i militants que no estan organitzats/des políticament. Aquestes són per nosaltres les tasques del moment.

Corrent Roig

Entre l'abstenció i el vot nul

En una declaració sobre les eleccions, Corrent Roig considera que definitivament les eleccions estan trucades. Segons la declaració la gota que ha fet vessar el got és l'última reforma de la Llei electoral. I que la solució és l'abstenció o, si vas a votar, votar nul.

El primer que hem de respondre als i les companyes de Corrent Roig és que les eleccions han estat trucades... **sempre**. I si parlem d'atacs a la llibertat de representació política, la Llei de partits és enormement pitjor comparada amb l'exigència recentment aprovada del 0'1% d'aval. La Llei de partits no només deixa partits fora de les eleccions sinó que inicia contra ells un procediment penal que ha acabat amb molts/es militants a les presons. I el gruix de Corrent Roig –tant des del PRT primer com des d'IU després- ha participat en les eleccions europees, generals, autonòmiques catalanes i municipals.

Un sector significatiu de Corrent Roig es reclama del marxisme i sap que si hem d'esperar que les eleccions burgeses no estiguin trucades no ens hi presentariem mai, ni abans, ni en el futur, mentre es mantinguin aquest i tots els estats burgesos.

Aquest no ha estat mai l'argument per presentar-nos o no a unes eleccions. Si podem superar el marc polític amb un altre de superior podem parlar de boicot, però mai des del marxisme hem encoratjat «l'abstenció» o el vot nul. La qüestió és com aprofitar el marc electoral -que ens ve imposat- per agrupar, per posar-nos al servei de la lluita, ja sigui a través d'una candidatura pròpia, d'un front o cridant a votar-ne altres. I l'abstenció no serveix a aquest objectiu.

Però tan dolent és que realment es facin «abstencionistes» esperant la puresa de la democràcia, com que facin com la guilla de la falla de Samaniego, que com que saltava i no aconseguia arribar-hi va decidir que els raïms encara eren verds. I, de passada, aprofitant que pot haver-hi dificultats per recollir els avals, aleshores fem l'ullet a les tendències antipartit i abstencionistes de molts/es joves del 15M a veure si ens hi acostem. I d'això, simplement, se'n diu oportunisme.

En lloc d'impulsar seriosament un acord ampli, tantes vegades proclamat als seus documents com a «bloc anticapitalista», opta per l'abstencionisme. A Catalunya ni tan sols es posiciona per impulsar com a candidatura el front de Des de Baix en el qual participa, sinó que va plantejar ja d'entrada, en la reunió de setembre per abordar el tema electoral –fins i tot abans del posicionament de l'assemblea estatal d'Esquerra Anticapitalista del 26/9- la seva posició a cavall entre el vot nul i l'abstenció. La seva automarginació del tema va facilitar la maniobra de Revolta Global-Esquerra Anticapitalista que donarà lloc a la candidatura. Si no estava d'acord amb les limitacions catalanes del DdB existent o amb les seves propostes, tampoc ho va demostrar responent públicament la crida d'IZAN del juliol a una candidatura d'un «Des de Baix» estatal. Tampoc han cridat a formar el seu bloc anticapitalista. L'anàlisi que reflecteix els seus documents de la necessitat d'un reagrupament no encaixa amb la seva política, com a mínim l'electoral.

Hom pot dir que estem pel boicot si hi ha possibilitats, pot dir que s'hi hauria de participar però que no tenim prou forces o que tenim altres prioritats i decidir fer una crida a votar, encara que sigui críticament, a algú, però d'aquí a teoritzar l'abstencionisme perquè les eleccions no són democràtiques, això no té res a veure amb el marxisme.

Els nostres candidats a *Anticapitalistes*

Josep Lluís del Alcazar i Fabregat
Delegat professorat públic no universitari Baix Llobregat Activista contra les retallades educatives i sanitàries
3 per BCN

Margarita Olalla i Marfil (Marga)
Delegada treballadors/es laborals Ajuntament de Barcelona. Activista contra les retallades del PIRMI
8 per BCN

Miquel Blanch i Solé
Mestre de persones adultes i delegat sindical Membre del corrent crític d'opinió de COO. Activista moviments socials de les comarques gironines.
2 per Girona

Luis Carlos Gómez-Pintado Valero (Luca)
Delegat Sindical Sector Aeri AENA (BCN) Activista contra la privatització i retallades a la salut al Baix Llobregat
13 per BCN

M. Cristina Mas i Andreu
Periodista. Activista solidaritat internacional i especialment amb Palestina
18 per BCN

Ahmed Muhittin Karkin Özgel
Delegat treballadors/es Col·legis Majors. BCN. Activista moviment d'immigració: Casa treballadors immigrants
24 per BCN

Fora de Catalunya també

Vota *Anticapitalistas*

A nivell estatal Anticapitalistes ha tingut llistes proclamades, a més de les 4 circumscipcions catalanes, a Almeria, Burgos, Cadis, Cantàbria, Granada, Guadalajara, Madrid, Sevilla i Zamora. I ha presentat un recurs d'empara constitucional perquè han anul·lat les seves llistes a Pontevedra, les Balears, Valladolid i Màlaga.

L'acord aconseguit a Catalunya, que queda reflectit en la discussió del programa, els logos en els materials gràfics, la presència de candidats/es especificant la seva pertinença a una o una altra organització, les intervencions dels 3 partits als actes... ha tingut algun reflex estatal. D'una banda al programa, on s'han respectat els acords de Catalunya i en el diari estatal de campanya amb la presència d'un company de LI i un altre d'EL. De l'altra en alguna circumscipcio concreta, com a Sevilla amb En Lluïta.

Per aquest motiu, cridem a **votar Anticapitalistas**.

